

ADOLF FREDRIK
LINDBLAD
1801-1878

Sånger och visor III
för röst och piano
Songs and Ditties III
for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1282–1307/Edition nos 1282–1307
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-320-1

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Innehåll.

Tredje delen.

	Pag.
N ^o 58. Bekännelse. "Sjunger jag, så hör du mig." (A.F.Lindblad.)	1
" 59. I behåll. "Nu är jag nöjd och stilla." (A.F.Lindblad.)	2
" 60. Afskedssång. "Då jag var barn." (A.F.Lindblad.)	3
" 61. Hjertats vaggssång. "Jag vill vagga mitt hjerta till ro." (A.F.Lindblad.)	6
" 62. Fåfång varning. "Skogens hind, lätt som vind." (A.F.Lindblad.)	9
" 63. "Bland viden i dalen djupa." (P.D.A.Atterbom.)	12
" 64. "Som mörka bäcken rinner." (P.D.A.Atterbom.)	14
" 65. Föresats. "O, jag vill ej sjunga." (A.F.Lindblad.)	15
" 66. I Maj 1844. "I Rätt och Sanning." (A.F.Lindblad.)	17
" 67. Till Sophie. "Som floden sakta i sin dal." (A.F.Lindblad.)	18
" 68. En dagakarls visa. "Med min spade gick jag här." (A.F.Lindblad.)	20
" 69. Vaggvisa. "Jag sjunger för min lilla." (F. M. Franzén.)	22
" 70. Den skeppsbrutne. "Hans koja stod vid sjön." (A.F.Lindblad.)	25
" 71. Slåttersvisa. "Skarp min lie nu jag slipa må." (A.F.Lindblad.)	30
" 72. Den öfvergifna. "Löf och örter och blommor små." (J.L.Runeberg.)	32
" 73. Ny kärlek. "Skenets boja mer min ande icke trycker." (A.F.Lindblad.)	34
" 74. Flickan vid vattnet. "Floden hör jag brusa." (A.F.Lindblad.)	36
" 75. Om hösten. "Så tog då sommarn så snart en ända." (A.F.Lindblad.)	39
" 76. Mitt lif. "Strid på brädden af en graf." (J.L.Runeberg.)	40
" 77. Dödgräfvarsång. "Till ro, till ro!" (A.F.Lindblad.)	41
" 78. Ur "Värbetraktelser under sjukdom." "Här ligger jag ännu." (Jacob Frese.)	42
" 79. Vid en spegelklar sjö en sommarafon. "Nu somnar hvar fläkt öfver vågen?" (P.D.A.Atterbom.)	43
" 80. Illusion. "Ån du dig mot ljusets höjder svingar." (A.F.Lindblad.)	44
" 81. Hon skrifver. "En stund jag har att skrifva dig till." (A.F.Lindblad.)	47
" 82. Aftonen. "Aftonen nalkas, i skuggornas hägn." (E.J.Stagnelius.)	54
" 83. "Jag lefver väl som en dufva." (P.D.A.Atterbom.)	56

Bekännelse.

A. F. Lindblad.

1

Moderato con una certa espressione parlante.

Sång.

58.

Piano.

Sjunger jag, så hör du mig; Gråter jag, så rör det dig. Sängen mig dock så ej rör.

Tåren ej min gläd-je stör *mf* Ett jag vet, som är för mig, Men detta just är ej för dig. Ack,

lyss en gång På häc-kenssprång Vid sko-gens sång! *p* Ja.

sjunger jag, så hör du mig; Gråter jag, så rör det dig. Sängen mig dock så ej rör.

och dock mig rör. Men kla - - ga ej, ty jag, ack jag våg ej der för.

I behåll.

A. F. Lindblad.

Andante con moto.

Sång.

59.

Piano.

Nu är jag nöjd och stil-la Och ser med lugn till-ba-ka: Mitt
Och hör jag lär-kan sjunga. Och ser jag ro-sen knoppas. Då

hjer-tas dröm-da vil-la! Nu kan jag dig för-sa-ka. Vål är min vår för-
är jag som de unga Kan å-ter le och hoppas. Den sorg, min öm-het

svunnen. Och ing-en säll-het funnen: Vann dock der-vid
föd-de, Fast-än mitt hjer-ta blödde, Skänk-te dock blid

Tå-rar-nes frid, Och för min höst To-ner-nas tröst.
Tå-rar-nes frid, Göt i mitt bröst To-ner-nas tröst.

Afskedssång. ⁺⁾

A. F. Lindblad.

Sostenuto.

60.

Piano.

The piano introduction is written in G major, 4/4 time, and consists of two staves. The right hand features a melodic line with slurs and dynamic markings of *sp*, *cresc.*, and *dim.*. The left hand provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

The first system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line begins with the lyrics "Då jag var barn, i dröm-mar-ne lek-te" and "Tim-mar-ne flytt, den si-ste är in-ne;". The piano accompaniment starts with a *p* dynamic and includes a repeat sign.

The second system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics "Skim-ran-de bloss ur a-ning-ens värld; Loe-kan-de" and "Af-ske-dets suck vill qväf-va min röst; Ty blott hos". The piano accompaniment features a *f* dynamic in the vocal line and a *p* dynamic in the piano part, with a *cresc.* marking.

The third system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line concludes with the lyrics "ljud mitt ö-ra då smek-te, Dro-go mig hän på den" and "er kan lif-vas mitt sin-ne, Och blott för er kan". The piano accompaniment includes a *p* dynamic and a *cresc.* marking.

+) Sjungen på Jenny Linds afskedskonsert i Stockholm den 21 Juni 1841.

luf - - ti - - ga färd, Ut på det haf, der
 klap - - pa mitt bröst, Och då det mål, dit

stor - mar - ne då - - na, Vin - - dar - ne öm - - som
 ö - - det mig kal - - lar, Jag går e - mot, fast

sme - - ka och hå - - na; Frids - lun - dar få Vid
 fjer - - ran det skal - - lar Ho - tan - de bud,

strän - der - na stå.
 Var - nan - de ljud,

En fann jag dock: der var mig väl;
Hvi - skar det dock så tyst i min själ;

Den bju - der jag i dag far - väl, far - väl, — far -
"Snart jag er å - - - ter - ser." Far - väl, far - väl, — far -

väl, far - väl, — far - väl! Den bju - - der jag i dag far -
väl, far - väl, — far - väl! Jag snart er å - - ter - ser, far -

väl!
väl!

Hjertats vaggång.

A.F. Lindblad.

Andante con moto.

61.
Piano.

Musical notation for the first system, including piano and vocal staves. The piano part features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The vocal line is on a single staff. Dynamics include *p* and *cresc.*

Musical notation for the second system, including piano and vocal staves. The piano part continues with a melody and bass line. The vocal line has the lyrics "Jag vill vag-ga mitt". Dynamics include *p* and *pp*.

Musical notation for the third system, including piano and vocal staves. The piano part continues with a melody and bass line. The vocal line has the lyrics "hjer-ta till ro. Med ey-pres-ser om-skug-ga mitt ho.". Dynamics include *pp* and *sempre p*.

Musical notation for the fourth system, including piano and vocal staves. The piano part continues with a melody and bass line. The vocal line has the lyrics "Jag vill glöm-ma, Göm-ma Djupt un-der grön-skande". Dynamics include *p* and *cresc.*

jord Hvar - - je min - - ne, — hvart ord.

Jag vill glöm - ma de tå - rar, jag göt; Jag vill glömma de

e - der, han bröt; Allt be - graf - va, Allt för - gä - ta,

Allt för - lå - ta. O! Till lön för de

of - - fer, jag gör, — Med din

stäng- - el, o vall - - mo, mig rör!

p. *cresc.*

O! Till lön för de of - fer, jag gör, o! till

f

lön för de of - - fer, jag gör, Med din stängel, o vall - - mo, mig

p *p*

rör!

cresc.

dim. *pp*

Fåfång varning.

A.F. Lindblad.

Allegretto.

62.
Piano.

The piano introduction consists of two staves. The right hand plays a melody of eighth and sixteenth notes, while the left hand plays a rhythmic accompaniment of eighth notes. The piece begins with a piano (*p*) dynamic and includes a crescendo (*cresc.*) marking.

The first system shows the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a rest for the first two measures, followed by the lyrics "Sko-gens hind, Ge-nom skog,". The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

The second system continues the vocal and piano accompaniment. The vocal line has the lyrics "Lätt som vind, Spring - er, hop - par be - hän - digt. Ung - doms - säll, Ge - nom snår Få - geln fly - ger be - stän - digt. Ro - sen - kind". The piano accompaniment includes a crescendo (*cresc.*) and a piano (*p*) dynamic marking.

The third system continues the vocal and piano accompaniment. The vocal line has the lyrics "Vig och snäll, I hans spår Flic - kan dan - sar be - stän - digt. Vak - ten, Sprin - ger, hop - par be - hän - digt. Vak - ten,". The piano accompaniment includes a crescendo (*cresc.*) and a piano (*p*) dynamic marking.

vak - ten er hå - da, Fruk - ten, fruk - ten er vå - da! Jä - gar'n
vak - ten er hå - da, Fruk - ten, fruk - ten er vå - da! Jä - gar'n

cresc.

är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - gen;
är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - gen;

p

Jä - gar'n

p

cresc.

är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - gen.

p

cresc.

Skog så grön, Res så skön

Lät - ta sin - net för - nö - jer. Ung - doms - tid Strå - lar blid,

Strå - lar, men - - - - - ej drö - - - - - jer. -

Ung - doms - tid Strå - lar blid, Men drö - - - - - jer ej.

Ack nej, ack nej! - - - - - Ack nej, den drö - - - - - jer ej!

"Bland viden i dalen djupa."

Minnesångaren i Sverige.

P.D.A. Atterhom.

Andante con moto.

63.
Piano.

First system of musical notation, piano introduction. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the left hand and a more melodic line in the right hand. Dynamics include *p* and *cresc.*

Second system of musical notation, piano introduction. The piano accompaniment continues with a consistent eighth-note pattern. Dynamics include *f*.

Third system of musical notation, vocal entry. The vocal line begins with the lyrics "Bland vi - den i da - - len". The piano accompaniment features a *pp con espress.* section. Dynamics include *p* and *cresc.*

Fourth system of musical notation, vocal entry. The vocal line continues with the lyrics "dju - - pa Står kvar - nen i ström - mens drag; Den". The piano accompaniment features a *dim.* section. Dynamics include *p*.

Fifth system of musical notation, vocal entry. The vocal line continues with the lyrics "ström - men står - ej stil - - la Från af - ton till lju - san". The piano accompaniment features a *p* section.

dag. Men hju - let i styr - - ken spring - - er När

p

Detailed description: This system contains the first two lines of the musical score. The top staff is the vocal line with lyrics. The bottom two staves are the piano accompaniment. The piano part begins with a piano (*p*) dynamic. The music is in a minor key with a 3/4 time signature.

for - sen är allt för full, Och klo - kan till lik - - färd

Detailed description: This system contains the third and fourth lines of the musical score. The vocal line continues with the lyrics. The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns.

ring - - er, Om dig jag för - lo - - ra skull.

cresc. *dim.*

Detailed description: This system contains the fifth and sixth lines of the musical score. The piano accompaniment features a crescendo (*cresc.*) followed by a decrescendo (*dim.*) dynamic marking.

p *cresc.*

Detailed description: This system contains the seventh and eighth lines of the musical score, which are piano accompaniment only. It features a piano (*p*) dynamic followed by a crescendo (*cresc.*).

Detailed description: This system contains the ninth and tenth lines of the musical score, which are piano accompaniment only. It continues the piano part with various chordal textures.

pp *con espress.* *pp*

Detailed description: This system contains the eleventh and twelfth lines of the musical score, which are piano accompaniment only. It features piano-piano (*pp*) dynamics and a 'con espress.' (conno espressivo) marking.

"Som mörka bäcken rinner."

Minnesångaren i Sverige.

P. D. A. Atterhom.

Poco allegretto.

Sång.

64.

Piano.

Som mör - - ka bäc - ken rin - - - ner ned
 Min få - - le har jag sad - - - lat, min
 Och hur — du än må ta - - - la, nog
 Och hur — du än må sjung - - - a, nog

åt den lju - sa sjö, ————— Så rin - ner hän mitt
 hö - sa blänk - er spänd; ————— Från dig i qväll jag
 grå - ter du väl då, ————— När hä - sten stam - par
 grå - ter du väl då, ————— När tåc - ket breds på

sin - - - ne till dig, min fag - ra mö!
 ri - - - der allt bort till verl - dens änd'.
 mar - - - ken, och jag den sit - ter på.
 bå - - - ren, och jag den läg - ges på.

Föresats.

A.F. Lindblad.

Andante.

Sång. **65.** *p*

O, jag vill ej sjung- - a, Vill ej ta - la mer.

Piano. *p*

p

Stum må bli min tung - a, Då ditt ö - ga ic-ke ler. Vå - ren kommer

cresc. *dim.* *p*

å - - ter, Men du ic-ke så. En - samt hjer-tat grå - ter; Ej ditt

cresc. *f*

p

hjer - ta lyss der - på. So - len kys-ser jor - - den, Haf - vet kysser

p *p* *p*

f

strand, Och du, blott du kan bry - ta hvad kär - lek för -

f *dim.*

band. Nej, jag vill ej sjung - a, Sjung - a mer i år,

p *f*

p *cresc.*

Nej, jag vill ej sjung - - a, Sjung - a mer i år, Kan - -

p *cresc.* *con grazia*

- - ske din vre - - de för - går. Nej, jag vill ej sjung - - a,

p *p*

Sjung - a mer i år, Kan - - - ske din vre - - de för -

cresc.

går.

I Maj 1844.

A.F. Lindblad.

Maestoso.

Sång. 66. Piano.

I Rätt och San-ning har Han lagt Sitt ung-a väl-des kär-na, Och
 Rätt och Sanning är den magt, Hans folk ock ly-der ger-na. I des-sa ord en
 strimma skön Reh Sver-ges fram-tid da-gar. Det är en Ro-nungs morgon-bön, Som
 Gud och-folk be-ha-gar. Det är en Ro-nungs mor-gon-bön, Som
 Gud och folk be-ha-gar.

f *p* *cresc.* *f* *dim.* *f* *dim.*

Till Sophie.

A.F. Lindblad.

Andante.

Sång. *p*
Som flo - den sak - ta i sin dal E - mel - lan tuf - vor

67.

Piano. *sempre p e legato*

p
sim - - mar, Och öf - ver san - den tyst och sval Sin stråt bland blom - stren

p

går, Så rin - ner di - na da - gars gång, Så fly - ta di - na

tim - - mar, Och di - na stil - la böl - jors sång Blott nat - tens frid för -

står. Och träng - a sue - kar ur din själ, De hö - ga stjer - nor

sva - - ra, De ä - ska dig, ditt ve och väl De kun - na bäst för -

kla - - ra. Det qval, den nöd, på jor - den rår, Din fri - da strand blott

säl - lan när. O mil - da våg! Min kind be - stänk Och mig din sval - ka

skänk!

En dagakaris visa.

A. F. Lindblad.

Moderato.

Sång. *mf*

68. Med min spa - de gick jag här så mång - et ett år, Och här

Piano. *mf*

p såg jag so - len gå upp och ner. Fast nu gam - mal vor - den sam - ma

mf

crese. *p* *mf*

väg än - nu jag går, Sam - ma him - mel - ska stjer - nor jag ser. Än - nu

f

äl - skar jag väl de - ras bli - da sken, Men en hög - re klar - hets

dim.

mf

Ijus mig vink-ar reñ, Och en hamn, der Nå-den och der hvi-lan så skön Gäl-da

mf

fullt ut min da-ga-karls-lön. Än-nu äl - skar jag väl de-ras bli-da sken, Men en

f

mf

hög - - re klar - hets Ijus mig vink-ar reñ, Och en hamn, der Nå-den och der

dim.

mf

hvi - lan så skön Gäl - da fullt ut min da - ga - karls - lön.

Vaggvisa.

F.M. Franzén.

Andantino quasi allegretto.

69.
Piano.

Jag sjung-er för min lil - la, Om han är tyst och stil - la.

Snart kom-mer en guld-vagn ur fön-stret hit in;— Der

sit - - ter en gos - - se med ving - - ar så nät - - ta, Och

ad libitum

nie - - kar och sä-ger att vagn-en är din, Med *a tem- p*

pp e rit.

pp

fy - ra små fjär-lar så gran-na, så lät-ta, Med fy - - - ra små

fjär - - - lar så lät - - - ta. Jag

sjung-er för min lil - la, Om han är tyst och stil - la.

I den får du å - ka i skyn till den ön, — Der

p

guld - - äpp - len vä - - xa, dem pap - - go - jor vak - - ta, Men

p *cresc.*

ad libitum

se _____ in - te opp då du far öf - ver sjön. *a tem-*

Låts *a tem-*

pp e rit.

pp *p*

sof - va, så går det så vackert, så sak - ta, Låts sof - - va, så går det så

p *cresc.* *p*

sak - - ta. Nu sof - ver ju min lil - la, Och allt är tyst och stil - la, så

tyst och stil - - la.

pp *rit. smorz.*

p

Den skeppsbrutne.

A.F.Lindblad.

Recit.

Sång. 70. Piano.

Hans ko - ja stod vid sjön, Hans jul - le låg vid

strand. Han vil - le bort till ön, Sitt se - gel fast han band.

Più Allegro.

f leggiero *dim.*

Ped. *

p

Och så bar det af öf - ver glitt - ran - de

Ped. *

p *cresc.*

vå - - - gor På glän - san - de fjärd. Han

Ped.

sam i ett haf ut - af sol - sken och lå - - - gor. Så

p

Ped. *

säll var hans färd! Och seg - len de sto - do så ful - la för

p *cresc.* *mf*

vin - - - den På vaggan - de sjön. Och

cresc. *dim.*

vå - gor - na stänk - te sitt skum up - på kin - - - den. Allt

p

närmre kom ön.

p *cresc.* *dim.*

Ped.

Men

dim. *p* *p*

him - len blef mu - len, och mörkt blef kring jor - - - den. Sig

p *cresc.*

Ad. *

moln sänkte ner. Och sjön, se! han vräk-te så vildt ut - åt

p *cresc.* *dim.*

fjor - - - den; Land såg han ej mer. Och

cresc. *cresc.* *dim.*

må - nen sig göm - de, och vin - dar - ne tjö - - - - to I

f *dim.*

block och i skot. Likt hung-ri - ga ulf - var nu höl - jor - na

cresc. *dim.* *p* *cresc.*

rö - - - to Sitt frad-gan-de hot.

cresc. *dim.*

dim.

Och vid han bättre såg, Var fjär-den bytt till haf. Som blod så röd, dess

p *cresc.* *f*

våg Nu bät - da - de hans graf.

dim. *calando*

Piano introduction in B-flat major, 8/8 time. The music features a steady eighth-note accompaniment in the left hand and a more melodic line in the right hand, starting with a piano (*p*) dynamic.

Och vill du för-stå, på hvad djup du skall le - ta, Hvar du skall sö - ka hans hamn å

Piano accompaniment for the first vocal line, featuring chords and moving lines in both hands. Dynamics include piano (*p*) and crescendo (*cresc.*).

vil - lan - de haf? Frå - ga de hjer-tan som äl - skat, de ve - ta, De

Piano accompaniment for the second vocal line, continuing the harmonic support with piano (*p*) and crescendo (*cresc.*) markings.

De kän - na den väg, i hvarsfamn han fun - nit sin graf.

Slåttervisa.

A. F. Lindblad.

Con moto, ma non troppo presto.

71.
Piano.

First system of the piano introduction, featuring a treble clef with a key signature of one flat and a common time signature. The music begins with a forte (*f*) dynamic and includes a trill marked with an asterisk (*).

Second system of the piano introduction, continuing the treble and bass clef parts. It includes a piano (*p*) dynamic marking and a crescendo (*cresc.*) instruction.

(En slåtterman sjunger under det han slipar sin lie.)

First system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line is in a treble clef with a key signature of one flat. The piano accompaniment is in a bass clef. Dynamics include piano (*p*), piano-forte (*piu f*), and forte (*f*).

Skarp min li - e nu jag
Gräs och blom-mor nu så
Hen - nes tid ej kom-mit

Second system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues with lyrics. Dynamics include piano (*p*) and forte (*f*).

sli - pa må, Man ar hus i dag på än - gen gå.
röd - da stå, De - ras tid är kom - men, stac - kars små!
än. Nå, nå! Men till hö - sten skall vårt bröl - lop stå.

Third system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues with lyrics. Dynamics include piano (*p*) and crescendo (*cresc.*).

Lu - stigt att ar - he - ta Un - der da - gen he - ta, Då till - sam - man
Men om ni vill ve - ta, Hyvad min ros mänd' he - ta: An - na! An - na!
Friskt må jag ar - he - ta; Ty då må jag ve - ta, Att min An - na,

*g1 och a1 har bytt plats i tredje 16-delsgruppen.

Fröjd och gam-man Ut - - i hjer-tat bo.
 O! Blott An - na Är min hjer-tans - kär.
 Att min An - na Städ - se hos mig blir.

p
 Lu-stigt att ar-be - ta Un - der da - gen he - ta, Då - till - sam - man
 Men om ni vill ve - ta, Hvad min ros mänd' he - ta: An - na! - An - - na!
 Friskt må jag ar-be - ta; Ty då kan jag ve - ta, Att - min - An - - na,

p *cresc.*

Fröjd - och - gam - man I - hvart hjer - ta bo!
 An - - na! - An - - na Är - min hjer - tans - kär.
 Att - min - An - - na Städ - se hos - mig blir.

p *f*

dim. *p*

cresc. *piu f* *f* *D.S.*

Den öfvergifna.

J. L. Runeberg.

Andantino.

Sång. *p*

72. Lof och ör-ter och blom - mors små, Lju - sa lil-jor med
 Sjung - en, bäckar, min bröl - lops-sång! Ljuf - va käl-lor och
 Jag vill väl-ja till vän en ann', Som ej svi-ker så

Piano. *p*

dagg up - på, Pur - - pur-ros, som så vän - - ligt ler,
 vat - tensprång, Sjung - - en gladt om en fram - - tids dar,
 lätt som hau, Som ej kys-ser mig vå - - ren ut

f Jag - vill väl - ja till brud - krans er. *dim.* *p* Min - nes-blomma vid
 Att - jag glöm-mer den tid, - som var, Glöm - mer lif - vet med
 Och - för - svin - ner då den - är slut. Kom, o död, och mitt

böl - jan klar, Ing - a tör - nen din stäng - el har.
 qual och lek, Glöm - mer den, som min tro - het svek!
 hjer - - ta tag, Låt det hvi - la vid ditt i dag!

p

O! hur lik-nar dig ic - - ke den, Som gror upp i min
 Sjung - - en, bae-kar, min bröl - lops-sång! Ljuf - - va käl - lor och
 Fast din brud är af tå - - rar blind, Fast din flie - ka har

p

mf

barm i - gen, Som har tag-gar på hvar - je skott,
 vat - - ten-språng, Sjung - en ömt ur min e - gen själ
 mu - - len kind, Fast din ros ic - ke mer är röd,

più f

p

Och som så - rar mitt hjer - ta blott,
 Åt den fal - ske ett långt far - väl!
 Kom, o död, kom, o ljuf - va död!

p

a tempo

Och som så - rar mitt hjer - ta blott.
 Åt den fal - ske ett långt far - väl!
 Kom, o död, kom, o ljuf - va död!

con espressione poco rit.

a tempo

Ny kärlek.

A. F. Lindblad.

Andantino.

Sång.

73.

Piano.

p

p

Ske - nets bo - ja

The first system of the musical score is for the vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in a single treble clef with a key signature of one flat and a 2/4 time signature. The piano accompaniment is in a grand staff (treble and bass clefs). The piano part begins with a piano (*p*) dynamic and features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The vocal line starts with a whole rest for the first four measures, then enters with the lyrics 'Ske - nets bo - ja'.

mer min an - - de ic - ke trye - - ker; Å - - del är den

cresc.

p

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line has the lyrics 'mer min an - - de ic - ke trye - - ker; Å - - del är den'. The piano accompaniment includes a *cresc.* (crescendo) marking in the second measure and a *p* (piano) marking in the fifth measure.

magt, som nu jag tro - het svär. Hög min drottning

cresc.

p

The third system continues the vocal and piano parts. The vocal line has the lyrics 'magt, som nu jag tro - het svär. Hög min drottning'. The piano accompaniment includes a *cresc.* (crescendo) marking in the second measure and a *p* (piano) marking in the fifth measure.

är; ej prål, ej flärd, ej nyc - - ker; In - - tet jor - disk

cresc.

The fourth system concludes the vocal and piano parts. The vocal line has the lyrics 'är; ej prål, ej flärd, ej nyc - - ker; In - - tet jor - disk'. The piano accompaniment includes a *cresc.* (crescendo) marking in the fifth measure.

smink dess bli - da an-let bär. Ing - a fal-ska ljud hon

f *dim.* *p*

hvi - skar i mitt ö - - hvi - ra, Ing - en sken-skön dikt hon

cresc. *f* *p* *cresc.*

i mitt hjer- ta sår. Hvem den Hö-ga är?_ Nå väl, kan det dig

p

rö - - ra? San - ning är dess namn, dess blick jag äl - ska

f *ff* *dim.*

får.

p

Flickan vid vattnet.

A.F. Lindblad.

Non troppo allegro.

Sång.

74.

Piano.

p

Flo - den hör jag bru - - - sa, De
Fal - ska jord, du grö - - - na, Med

p *cresc.*

stri - - da vå - - gor kru - - - sa Sig
all din vår - - - prakt skö - - - na! För

f *dim.*

på dess glät - - ta y - - - ta Ut - -
mig du mer ej grön - - - skar, Far - -

cresc.

öf - - ver dö - - - dens dal.
väl jag bju - - - der dig.

dim. *p*

Fjer - ran stor - men då - - - - - nar, Och
Flo - - dens kal - - la böl - - - - - ja Snart

p *f* *dim.*

må - - nens blick mig hå - - - - - nar; Skall
skall min smär - - ta höl - - - - - ja; Den

p *f*

bo - - jan nu jag bry - - - - - ta, Och
brud - gum, jag mig ön - - - - - skar, I

cresc. *dim.*

slu - - ta så mitt qual? Ej
dju - - pet vän - - tar mig. Ur

dö - den mig för - skräc - - ker, Den famn, han här nt - -
 dju - pet to - ner träng - - a, Sig vid mitt hjer - ta

sträc - - ker, Fast kall, dock ic - ke mitt så - - rar, Ej
 häng - a, Det mörk - nar för mitt ö - - ga, Guds

svi - ker, ic - ke då - - rar; I tro - fast vård den
 dag jag skön - jer fö - ga; O Her - re! dig för - -

ar - - ma Han i sitt skö - - te här. Ej
 bar - - ma! Det drar mig ner, dit ner.⊕)

⊕) Tages icke om.

Om hösten.

A.F. Lindblad.

Poco allegretto.

Sång.

75.

Piano.

p

Så tog då sommar'n så snart en
Väl kommer vå-ren till jor-den

p

än-da. De ljumma vindar ej å-ter - vända.
å-ter, Men i det bröst, han en gång för-lå-ter,

p

Nu käns det kallt, o! så kallt kring haf och land, Och
Der käns det kallt, om ock varmt kring haf och land, Och

cresc. *f* *p* *cresc.*

kallt käns ock i hjer - tats kam - - mar.
kallt det käns i hjer - tats kam - - mar.

dim.

Mitt lif.

J. L. Runeberg.

Lento.

Sång.

76.

Piano.

Strid på bräd - den af en graf,

Seg - - lling på ett vred - - - gadt haf,

Sträf - - van på en stig - - - lös stig,

O mitt lif, jag näm - - - ner dig.

Dödgräfvarsång.

A. F. Lindblad.

Poco allegretto.

Sång.

77.

Piano.

Till ro! Till ro! Jag vill höl - ja ditt
De gå, de gå der i dag, ja, i
Och nu, och nu, hvar-till tjen - te väl

stoff med grus Och stänga din dörr och ditt hus. Ej skå - dar du då, Hu - ru
dag som i går, Och sam - la på sor - ger och år. För glit - ter och gull, För en
allt ert nit? I måsten ju slut - li - gen hit. Min spa - de är tung, Men

men - ni - skor gå Och äf - - las der up - pe att fång - a, Att
hand full af mull De svet - - tas och träng - as och skuf - fa, Och
gam - mal och ung Och fat - - tig och rik, hög och låg, ja, Mig

fång - a de bräck - li - ga strå.
skuf - fa hvar - an - dra om - kull.
sjelf gör han lik med en kung.

Ur "Vår betraktelser under sjukdom.

Jacob Frese.

Non troppo lento.

Sång.

78.

Piano.

p

Här lig-ger jag än-nu vid dam-men i Be-thes- - da.
 Men hvad? När ti - den är att fi - kon-trä-det knop - - pas.
 Snart in-nan skör - den blir och ble - ka sky -lar bin - - das

Min Gud! Hvi tänk - er da då ic - ke på mitt bä - - sta!
 Är då ej tid för mig att min för-loss-ning hop - - pas?
 Jag lär i jor - dens famn till sa - lig hvi - la lin - - das;

cresc.

din.

Jag, us - le, lig - - ger jemt i fjä - der - bo - jor tryckt;
 Din god - het, ack! jag vet, den hin - ner dock till mig;
 Jag trö - star mig der - vid; mitt si - sta sjuk - doms - år

cresc.

O, fins dock ing - en hjälp, fins ing - en un - dan - flykt?
 Ty ut - om hvar - je vidd ju nå - den sträc - ker sig.
 Hos dig, min lä - ka - re, mig e - vig hel - sa spår.

p

Vid en spegelklar sjö en sommarafton.

P.D.A. Atterbom.

Lento e religioso.

Sång.

79.

Piano.

p

Nu som - nar hvar flägt öf - ver vå - gen,
 När sjä - len blir tyst, lik - som sko - gen,

p *cresc.* *p*

Och rörs knappt i trä - den ett blad; Nu
 Och fly - ter till spe - gel för - bytt, Då

blir mig så stil - la i hå - gen. Nu blir jag så
 är till sin lvi - la hon mo - gen, Då bör - jas ett

from och så glad.
 lif, som är nytt.

dim. *p* *cresc.* *f* *dim.*

Illusion.

A. F. Lindblad.

Allegro.

80.
Piano.

The musical score is written for piano and voice. It begins with a piano introduction in the key of B-flat major (two flats) and 4/4 time. The tempo is marked 'Allegro'. The piano part features a rhythmic accompaniment of eighth notes, often in triplets. The vocal line enters in the second system with the lyrics 'Än du dig mot lju - sets höj - - - der'. The score includes various dynamic markings such as *p*, *pp*, *sf*, *f*, *resc.*, *dim.*, and *a tempo*. There are also performance instructions like *ritard.* and *rit.*. The lyrics continue: 'sving - ar, O - - - känd vind ditt slap - pa se - gel fyllt; Tror att'. The piece concludes with a final piano accompaniment.

so - len di - na tröt - - - ta ving - ar

Med sin pur - - - pur å - - ter har för -

gyllt. "So - - - lens pur - pur!"

Ack, nej! den var dig Ald - - rig be -

vå - gen, O! Du be - drar dig;

Tå - - rar det är, tå - - rar det är,

För- svun- na da - - gars be- gråt - na min - - nen,

Af de- ras skim - - mer di- na ving- ar, di - na ving-

ar glän- sa blott.

cresc. *f* *dim.*

f *p*

Hon skrifver.

A.F. Lindblad.

Allegro.

81.
Piano.

The piano introduction consists of two staves. The right hand plays a series of chords in the left hand, with a dynamic marking of *p* (piano). The music is in 8/8 time and features a key signature of one flat (B-flat major). The right hand has a melodic line with a *cresc.* (crescendo) marking.

The first system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line begins with the lyrics "En stund jag har att skrif - va dig". The piano accompaniment features a steady eighth-note pattern in the right hand and a more active bass line in the left hand. Dynamics include *p* and *cresc.*

The second system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics "till, skrif - va dig till, men pen-nan ly - - - der ic-ke min". The piano accompaniment maintains its rhythmic pattern. Dynamics include *p* and *f* (forte).

The third system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics "hand, ic-ke min hand så, som jag vill." The piano accompaniment features a *cresc.* marking in the right hand and a *p* marking in the left hand.

The fourth system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line ends with the word "Ett". The piano accompaniment concludes with a *cresc.* marking in the right hand and a *p* marking in the left hand.

bref! — det, vet du, plå - gar mig så, plå - - gar mig så; hvad det be-

ty - - - der, Tor-de du nog, tor-de du nog kun-na förstå.

Men

fast - än bo - - jor mi - na tank-ar bin - da, Och dum - ma dröm - mar

mi - na sinnen lin - da, Skall min sne - da rad, Det - ta ble - ka blad

Dock sä - ga dig, för - tro åt dig - Men nej! - Jag

bör ej yp - pa det, Ej näm - - na hvad än ing - en vet,

Ty att jag äls - skar dig Kan ej be - vi - sas mig, Jag vil - le blott upp - -

re - pa här, Att tror du det, så är du rys - ligt v - gen - kär.

cresc. *f* *dim.* *p* *cresc.*

p Far-

väl! — Jag hin-ner nu — ic-ke mer, Hin-ner ej mer, ty ti-den

ha - - star, Och blott ett namn, — och blott ett namn. — Jag

ri - - tar här. — Men ak - ta

det no - ga, Ty det nam - net ägs af nå - gon

Med ett lyn - ne, som vet häm - nas - ja! — Skul-le du

tro, skul-le du tro, jag bryr mig

p *cresc.* *ff*

alls om mig.

p *cresc.*

f

Più lento.

Dock, i post-scriptum här mitt stil-la hvi-skande hjertas bekiän-nel-se tag e -

p

mot! Tro-gen i dö-den, tro-gen i lif-vet vill jag dig va-ra, vill, som

cresc. *p* *cresc.* *p*

vestan-vindens lät-ta andar, kring ditt vä-sen smy - ga

cresc. *dim. e rit.*

mig. —

Och nu — far-väl, far - väl — för i

dag, far - väl — för i dag, ty ti - den ha - - - star, Och det - ta

namn, — och det - ta namn, — jag ri - - - tar

här — O, ak - ta det no - ga,

Ty det nam - net ägs af nå - gon Med ett bjer - ta

The first system of music features a vocal line in the upper staff and a piano accompaniment in the lower two staves. The vocal line consists of a series of quarter notes with lyrics. The piano accompaniment includes dynamic markings such as *sf* and *f*.

med det fe - let, ja! Det kan ej slå,

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The piano part includes markings for *cresc.*, *f*, and *p*.

det kan ej slå, får det ej slå för

The third system shows the vocal line and piano accompaniment. The piano part features a *ff* dynamic marking and a *lento* tempo marking. The piano accompaniment includes complex chordal textures.

dig. a tempo

The fourth system continues the vocal line and piano accompaniment. The piano part includes a *p* dynamic marking and a *cresc.* marking. The tempo is marked *a tempo*.

The fifth system shows the piano accompaniment for the final part of the page, featuring a *f* dynamic marking.

Aftonen.

E. J. Stagnelius.

Andante pastorale.

Sång. *p*

Af - to - - nen nal - kas; I skug - gor - nas hägn

82. Piano. *p* *cresc.*

Da - - lar-na sval - - kas Af perl - dag - gens regn. - - - - - Qväl-len a -

zu - ren Med guld-stjer - nor strör; He - - la na - tu - - ren I

väl - lust nu dör. - - - - - Fjä - ri - - len gung - - as På törn - - ros-

harm; - - - - - Ljuft hon - - - - - be - tung - - - - - as,

cresc. *f* *dim.*

pp

ljuft — hon be - tung - as, Dess vän är så varm. —

pp *p*

Tyst han — sig göm - - mer I — blom - mans sköt, —

cresc. *f* *dim.* *p*

Tyst han — sig göm - - mer, Slum - - rar och dröm - - mer,

cresc. *f* *dim.*

pp

slum - - rar och dröm - - mer Om allt hvad han njöt. —

pp *p*

p *cresc.* *dim.*

"Jag lefver väl som en dufva."

Minnesångaren i Sverige.

P.D.A. Atterbom.

Andante.

Sång. *p*

83.

Piano. *p* *cresc.*

Jag lef-ver väl som en duf - - va. Som har sin ma - ke bort-

mist; — Af dag - lig ängslan hon tru - gas Allt på sin en-sam-ma

p *cresc.*

qvist. Men häe-kar-ne sak-te - lig rin - na, De hin-na dock haf-vet till

p *cresc.*

slut; — Kär - le-kens sorger för - svin - - na, Tro-he-ten va-rar dem

pp *cresc.* *f* *dim.* *p*

ut.

p *pp*

Adolf Fredrik Lindblads sånger

En sångens klassiker

Adolf Fredrik Lindblads omkring 230 sånger är centrala inte bara i hans egen produktion utan också i 1800-talets svenska romanstradition. Lindblads ungdomsambition var att bli "en svensk Beethoven", och han skrev under 1830-talet en stor symfoni, en opera och åtskilliga kammarmusikverk. Men genom den bristande förståelsen för de större formerna i dåtidens Sverige kom han att ägna sig alltmer åt sångkomponerande och framstod snart som den ledande sångtonsättaren och redan under sin livstid som en klassiker i genren.

De första sångerna och studierna för C.F. Zelter

Lindblads debut som sångkomponist skedde i häftet *Musik för Sång och för Fortepiano*, som han utgav tillsammans med Erik Gustaf Geijer i Uppsala 1824. Samlingen innehåller fem solosånger av Geijer och sju av Lindblad. Tonsättningen av J.W. von Goethes "Erster Verlust" visar Lindblad som en färdig romanskomponist, och i "Sångaren"/"Der Säger", också Goethe, har han osökt funnit en lyrisk balladstil. Än mer intressanta är dock tonsättningarna av dikter ur P.D.A. Atterboms *Lycksalighetens ö*, där en nordisk ton färgar atmosfären och även tillåter en stark intensitet som präglar särskilt den harmoniskt känsliga "Svanhvits sång".

Genom Malla Silfverstolpes förmedling fick Lindblad året därpå möjlighet att studera komposition i Berlin för Carl Friedrich Zelter, där han blev studiekamrat med bland andra Felix Mendelssohn. I Berlin kunde han ge ut ett häfte med svenska folkvisor, *Der Norden-Saal*, i sättningar som är avsevärt friare än i tidigare samlingar; för textöversättningarna svarade Amalia von Helvig. Lindblad fängslades i Berlin dessutom av Johann Bernhard Logiers pedagogiska metod som han introducerade i den musikskola som han efter hemkomsten startade i Stockholm 1827 och drev till 1861.

Diktarkomponisten Lindblad

Sitt första egna sånghäfte publicerade Lindblad 1836, och fram till och med 1872 skulle han ge ut 20 samlingar; efter hans död 1878 utkom en omfattande samling under titeln *Efterlämnade sånger*. Redan första häftet rymmer flera av hans mest populära sånger som "En ung flickas morgonbetraktelse", "Nära", "Sotargossen" och "En sommarmorgon", alla till egna texter och ett slags rollsånger som enkelt och direkt framställer mänskliga situationer.

Också i de närmast följande häftena skulle egna texter dominera och sammanlagt skrev Lindblad ett 80-tal sånger till egna texter, några från 1840-talet ännu ej publicerade. Därmed fortsatte han den Geijerska diktarmusikerlinjen och förde den vidare till Jacob Axel Josephson, Gunnar Wennerberg, Carl Rupert Nyblom och många fler. Också hos Lindblad bidrar denna förening av text och musik till att sångerna äger en välgörande direktet och fräschör, även om det ofta tycks finnas en medveten "konstfullhet" bakom hans texter, särskilt då han ofta återkommer till vissa teman och på ett slags folkvisemaner gärna blandar in en liten förälskelse i både berättande och beskrivande dikter. En påfallande egenhet är att han mycket sensibelt fördelar dagar och skuggor och ofta återger ljusa texter i moll och allvarliga i dur.

Positiva och tacksamma stämningar karakteriserar de omtyckta "Skjutsgossen på hemvägen" och "En vårdag", och den långa raden av rollsånger innefattar så skilda porträtt som "Dalkullevisa" och "Slåttersvisa" och de närmast drastiska "Gubben vid vägen" och "Invaliden"; det finns rentav en "Dödgrävarsång". Mer direkta men väl behärskade kärlekssånger är "I dalen", "För evigt" och "Obesvarad kärlek". Varma och balanserade stämningsbilder är "Om natten" och "Om aftonen", och en med rätta prisad naturstämning är den nordiskt svala "En sommardag". En godmodig humor slår igenom i "Frieriet". Att Lindblad även behärskade en folktonspåverkad balladform vittnar "Bröllopsfärden" och "Den skeppsbrutne" om.

Ökad intensitet: Jenny Lind

Den sistnämnda hör till en grupp sånger som speglar Lindblads känslor för Jenny Lind som hade framträtt i hans opera "Frondörerna" 1836 och som efter konflikter med föräldrarna fick bo hos Lindblads 1839–41 och 1842–43. Redan "Ack nej, ack nej! Du vet det ej", "Bekännelse" och möjligen också den kända "Mån tro? Jo, jo!" i 1840 års häfte avslöjar hans situation, och den avsevärda intensiteten i sångerna i 1844 års häfte vittnar om det triangeldrama som hade hotat inom det Lindbladska hemmet. Häftet blev häftigt angripet av de stockholmska kritikerna; som utlösande moment angavs en harmonisk djärvhet i Runeberg-tonsättningen "Den öfvergifna", men också andra av sångerna anklagades för obegriplighet och rentav råhet. Av detta blev 1845 en hetsig musikdebatt som småningom löstes genom ett begärt utlåtande från Louis Spohr som lovordade sångerna.

Det är inte svårt att ana ett inre tryck i sånger som "Hjärtats vaggsång" och "Föresats", och ett återsken av krisen spåras i den behärskade "Ny kärlek", den resignerade "Om hösten" och den nästan lättsamma "Fåfång varning". Allra mest dramatisk blir tonen i den starkt koncentrerade "Mitt liv" (Runeberg). Som en ljus kontrast står "Till Sophie", en dikt till hustrun och en motsvarighet till Geijers "Min hustrus visa". I fortsättningen skulle Lindblad främst ägna sina egna dikter åt allmänna genrebilder som "Hon skriver", "Bedragen väntan" och "Hon varken hör eller ser", men där finns också smått sedelärande betraktelser som "Misstanken", "Ånger", "Tvekan" och "Mognadt förstånd". En klar ton av religiositet odlar "Förströstan", och i flera av de senare sångdikterna går tankarna till ålderdomen och döden.

Utblickar och inblickar

Insprängda även i de tidigare samlingarna finns enstaka sånger till andras texter, och att nämna är den enkelt talande "Am Aareensee" (Graf von Schlippenbach) och flera Atterbom-sånger, bland dem de sex "Svenska visor" som Lindblad komponerade 1838 för att i viss mån trösta poeten för Geijers ampra kritik. Men samma år skrev han också en beundrande svarssång på Geijers "På nyårsdagen" med titeln "Erik Gustaf Geijer", dock utgiven först 1866. Viktiga sånger till främmande texter är vidare de valörrika "Aftonen" (Erik Johan Stagnelius) och "Nattviolen" (Urban von Feilitzen) och de två vitt skilda tonsättningarna av Zacharias Topelius' "Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV".

Lindblad ägnade dessutom sitt intresse åt Thekla Knös lätt förnumstiga vardagsinteriorer som "Strykningsvisa" och "Den flitiga handen", men fann också där ett djupare uttryck i "Hvar är mitt hem?". Han skulle därtill tonsätta en rad vistexter av Elias Sehlstedt i en kuplettartad stil som når sin största attraktion i den obetalbara "Skaldekonsten", "Man frågar mig hur det går till att dikta". Ett än mer vågat projekt var en serie om 17 sånger ur Runebergs *Fänrik Ståls sägner*, utgivna 1856, där Lindblad återgått till en visbetonad enkelhet för att melodierna skall kunna bära de mångstrofiska dikterna. "Sven Dufva" har exempelvis 28 strofer, men där för Lindblad i nio strofer in en mollvariant av sin durmelodi för att få omväxling. Verkligt karakteriserande är egentligen bara den tacksamma "Kulneff", och enda romansartade inslaget är den folkvisenära "Torp flickan". Samlingen inleds med en hymnisk "Vårt land".

Verkligt betydande är däremot nio Heine-tonsättningar som tillkom ungefär samtidigt med Sehlstedt-visorna vid mitten av 1860-talet; endast fyra av dem publicerades som tidskriftsbidrag 1876. Här har Lindblad lyckosamt förenat sin nordiska ton med anklanger från den tyska lieden. Resultatet har blivit helt i nivå med de bästa internationella motsvarigheterna, och en klenod är "Der Asra". Bland hans senare sånger finns också anmärkningsvärda tonsättningar av dikter av Bjørnstjerne Bjørnson, Carl Wilhelm Böttiger och Edvard Bäckström.

Adolf Fredrik Lindblad's Songs

Composer of the quintessential song

Adolf Fredrik Lindblad's circa 230 songs are central not only to his own production, but also within the context of the Swedish art song tradition of the 19th century (*romans* in Swedish). In his youth Lindblad's ambition was to become 'a Swedish Beethoven', and in the 1830s he wrote a large symphony, an opera and various chamber music pieces. However, due to the poor understanding of these more substantial musical forms in Sweden at the time, he came to focus more on song composition, and soon became known as the leading composer of songs. Already during his lifetime he was considered a quintessential composer within the genre.

His first songs and studies for C.F. Zelter

Lindblad's debut as a composer of songs came in the collection *Musik för Sång och för Forte-piano*, which he published together with Erik Gustaf Geijer in Uppsala in 1824. The collection comprised five solo songs by Geijer and seven by Lindblad. The setting of J.W. von Goethe's 'Erster Verlust' shows Lindblad as an accomplished art song composer, and in 'Sångaren'/'Der Säng'er', also by Goethe, he also effortlessly creates a lyric ballad style. But more interesting than this are his settings of poems from P.D.A. Atterbom's *Lycksalighetens ö*, in which a nordic tone colours the atmosphere and even permits a strong intensity that pervades especially the harmonically delicate 'Svanhvits sång'.

With the help of Malla Silfverstolpe's intermediation Lindblad was given the opportunity the following year to study composition in Berlin with Carl Friedrich Zelter, where his fellow students included, among others, Felix Mendelssohn. In Berlin he was able to publish a collection of Swedish folk songs, *Der Norden-Saal*, in settings that are much freer than earlier collections; Amalia von Helvig was responsible for the translation of the texts. In Berlin, Lindblad was also captivated by the pedagogical methods of Johann Bernhard Logier, which he later introduced in the music school he started in 1827 after his return to Stockholm, and ran until 1861.

The Poet-Composer Lindblad

Lindblad published his first songbook on his own in 1836, and continued to do so up until 1872, publishing a total of 20 collections; after his death in 1878 a comprehensive edition with the title *Efterlämnade sånger* (Orphaned songs) came out. His first songbook already contains many songs that became his most popular, such as 'En ung flickas morgonbetraktelse', 'Nära', 'Sotargossen' and 'En sommarmorgon', all to his own texts, and which were a kind of role play style that portray human situations in a simple and simultaneously straightforward fashion.

In the song books that directly followed, original texts also dominated, and Lindblad wrote altogether some 80 songs with original texts, including some from the 1840s which have yet to be published. As such he continues on in the poet-composer tradition starting with Geijer, which he then passes on to Jacob Axel Josephson, Gunnar Wennerberg, Carl Rupert Nyblom and many others. Lindblad's union of text and music contributes to the songs possessing a freshness and a healthy straightforwardness, even though there often seems to be a conscious 'artistry' behind his texts, especially considering he often returns to certain themes and in a sort of folk song way mixes in a bit of a love story in both storytelling and descriptive poems. One striking peculiarity is that he deals with lights and shadows in a very sensitive way, and often sets lighter texts in a minor key, and more serious, heavy texts in major.

A positive and gracious feeling characterizes the well-liked 'Skjuts-gossen på hemvägen' and 'En vårdag', and his long line of role play songs includes such distinct portraits as 'Dalkulle-visa' and 'Slättervisa' as well as the rather drastic 'Gubben vid vägen' and 'Invaliden'; there is also a 'Dödgräfvarsång'. More direct but well-mastered love songs include 'I dalen', 'För evigt' and 'Obesvarad kärlek'. Warm and balanced ambience pictures include 'Om natten' and 'Om aftonen', and 'En sommardag' is an example of a deservedly praised portrayal of the natural atmosphere. Good-natured humour comes through in 'Frieriet'. Lindblad's mastery of a folk tone-inspired ballad form is evidenced in 'Bröllopsfärden' and 'Den skeppsbrutne'.

Increased intensity: Jenny Lind

The latter is part of a group of songs that reflect Lindblad's feelings for Jenny Lind, who had performed in his opera 'Fröndörerna' in 1836, and who, after conflicts with her parents, lived with the Lindblad family from 1839–41 and 1842–43. 'Ack nej, ack nej! Du vet det ej!', 'Bekännelse' and possibly also the well-known 'Mån tro? Jo, jo!' reveal his situation already in the songbook from 1840, and the substantial intensity in the songs in the 1844 songbook bear witness to the triangle drama that threatened the Lindblad home. The songbook was sharply attacked by Stockholm critics; the precipitating factor was said to be the harmonic audaciousness in the Runeberg setting 'Den öfvergifna', but other songs were accused of being unintelligible and simply crude. This led to a heated music debate in 1845 that gradually was resolved via a petition for the expert opinion of Louis Spohr who commended the songs.

It is not difficult to sense an internal conflict in songs such as 'Hjärtats vaggsång' and 'Föresats', and a reflection of the crisis can be traced in the restrained 'Ny kärlek', the resigned 'Om hösten' and the nearly carefree 'Fåfång varning'. The tone is most dramatic in the starkly focused 'Mitt liv' (Runeberg). A light contrast to this is 'Till Sophie', a poem to his wife and the analog to Geijer's 'Min hustrus visa'. From here on Lindblad's poems mainly dealt with more general genre portraits such as 'Hon skriver', 'Bedragen väntan' and 'Hon varken hör eller ser', but there are also small moral observations such as 'Misstanken', 'Ånger', 'Tvekan' and 'Mognadt förstånd'. A clear tone of religiosity pervades 'Förströstan', and in many of the later song-poems the themes shift to aging and death.

External and internal vistas

Scattered throughout even the earlier collections are songs composed to others' texts, noteworthy of which are the simply telling 'Am Aarensee' (Graf von Schlippenbach) and many Atterbom songs, including the six 'Svenska visor' that Lindblad composed in 1838 in order to comfort the poet, at least to some extent, for Geijer's scathing critique. But the same year he also wrote a rebuttal song to Geijer's 'På nyårsdagen' with the title 'Erik Gustaf Geijer', which was published first in 1866. Important songs composed to texts by others than Lindblad himself include the valourous 'Aftonen' (Erik Johan Stagnelius) and 'Nattviolen' (Urban von Feilitzen) and the two completely distinct settings of Zacharias Topelius' 'Karin Månsdotters vaggvisa för Erik XIV'.

Lindblad also devoted his interest to Thekla Knös' light and astute portrayals of day-to-day tasks such as 'Strykningsvisa' and 'Den flitiga handen', but also found a deeper impression in 'Hvar är mitt hem?'. He then composed settings to a series of ballad texts by Elias Sehlstedt in a couplet-like style, whose most attractive member was the priceless 'Skaldekonsten', 'Man frågar mig hur det går till att dikta'. A more daring project was a series of 17 songs from Runeberg's *Fänrik Ståls sägner*, published in 1856, where Lindblad returns to a ballad-emphasized simplicity so that the melodies could carry the many-strophic poems. 'Sven Dufva' has, for example, 28 strophes, but here Lindblad sets 9 of them in a minor variant of his melody in major to add a bit of variety. The real typical piece is 'Kulneff', and the only feature reminiscent of art song is the folk song-esque 'Torpflickan'. The collection is led off with the hymn-like 'Vårt land'.

Of great significance, however, are the nine Heine-settings that came into being at about the same time as the Sehlstedt-songs in the mid-1860s; only four of them were published as a contribution to a magazine in 1876. Here Lindblad has successfully fused his nordic tone with reminiscences of the German *Lied*. The result is comparable to the best international equivalent, and a jewel among these is 'Der Asra'. Among his later songs there are remarkable settings of poems by Bjørnstjerne Bjørnson, Carl Wilhelm Böttiger and Edvard Bäckström.

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad hade en komplicerad uppväxt och en lika ombytlig tid som ung vuxen. Född 1801 i Skänninge av en ogift mor kom han vid ett års ålder till en fosterfamilj, där hustrun var moderns moster. Efter inledande skolgång i Östergötland fortsatte han från 1809 i Stockholm, där modern då bodde och var gift med en skådespelare vid Kungl. Teatern. Efter styvfaderns död 1813 fick Adolf Fredrik Lindblad återvända till fosterföräldrarna som snart flyttade till Norrköping. Där fick han sin första skolning i musik: piano och flöjt.

Fosterfadern som var handlare styrde Adolf Fredrik Lindblad mot sitt eget yrke. Efter några år i fosterfaderns affär fick han 1818–19 arbeta vid ett skeppsklareringskontor i Hamburg. I denna stad fick Adolf Fredrik Lindblad viktiga impulser av tysk litteratur och musik.

Sommaren 1822 kom han till Bleckenstad utanför Mjölby för att undervisa gårdens döttrar i pianospel. En av dem, Sophie Kernell, skulle bli hans hustru. Där lärde han också känna en kusin till husets syskonskara, Per Daniel Amadeus Atterbom, en livsavgörande vänskap för Lindblad.

Genom Atterboms förmedling flyttade Lindblad till Uppsala, i första hand för studier i harmonilära för universitetets *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. Men han kom också in i stadens konstnärliga och litterära kretsar. Där fanns redan Atterbom, men också Erik Gustaf Geijer som skulle bli en annan nära vän. I denna miljö blommade Lindblad ut som sångtonsättare.

Sångkomponerande var tidigare liktydigt med att skapa sällskapsvisor. Den nyromantiska dikten gav tonsättarna nya utmaningar. Lindblads sånger är texttolkande och låter melodin och pianostämman föra en dialog. Från visans tid stammar dock Lindblads länge utnyttjade praxis att flerstrofiga dikter sjungs till samma ackompanjemang. Adolf Fredrik Lindblad komponerade över 200 sånger, varav en del skrevs för vännen Jenny Lind.

Med salongsvärdinnan Malla Silfverstolpe och Erik Gustaf Geijer for Lindblad 1825–26 via Köpenhamn till Berlin, där han tog lektioner i komposition för Carl Friedrich Zelter och i pianospel för Ludwig Berger. Via Zelter lärde han känna Felix Mendelssohn. Vänskapen med denne blev viktig och varade livet ut.

Tillbaka i Sverige slog han och hustrun Sophie sig ner i Stockholm. Där startade Lindblad 1827 en musikskola, vilken under lång tid skulle bli hans huvudsakliga inkomstkälla. Under Stockholmsåren skrev Lindblad sin enda opera, *Fronddörerna* (1835), som emellertid inte blev någon större framgång. Han komponerade också två symfonier (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad tillbringade sina sista år på Lövingsborgs gård strax söder om Linköping, där dottern Lotten bodde. Han avled där 1878.

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Hirschs förlag, Stockholm, nr 1598.

På omslaget står: ”Sånger och Visor / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / 3:dra delen / Med förlagsrätt / Stockholm, Abr. Hirsch”.

Tryckår: 1879.

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad had a complicated childhood and likewise an unsettled period as a young adult. Born in Skänninge in 1801 to an unwed mother he was taken in by a foster family, of which the wife was his mother's aunt, when he was only one year old. After starting school in Östergötland, in 1809 he moved to Stockholm to continue studying near his mother, who was married to an actor at the Royal Opera. After his stepfather's death in 1813, Adolf Fredrik Lindblad returned to live with his foster parents, who soon moved to Norrköping. There he received his first music lessons in piano and flute.

His foster father, who was a merchant, persuaded Adolf Fredrik Lindblad to follow in his footsteps. After several years at his foster father's business, Adolf Fredrik worked from 1818 to 1819 at a shipping discharge office in Hamburg. While working in Hamburg, Adolf Fredrik Lindblad encountered German literature and music, which would prove to be an important influence on his later career as a composer.

The summer of 1882 he arrived in Bleckenstad, on the outskirts of Mjölby, to teach the daughters at a country estate piano. One of the girls, Sophie Kernell, would later become his wife. He also became acquainted with a cousin to the siblings at the estate, Per Daniel Amadeus Atterbom, who would become an important life long friend.

With Atterborn's assistance, Lindblad moved to Uppsala in order to study harmony with the university's *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. He also came in contact with the city's artistic and literary circles. Atterbom already lived in Uppsala, as well as Erik Gustaf Geijer, who would become another close friend. Lindblad thrived as an art song composer in this environment.

In earlier times, song composition had been equivalent to writing popular drawing-room ballads. Later, with the advent of the neo-romantic poem, composers were provided with new challenges and opportunities. Lindblad's songs are settings of text to music and provide a dialogue between the vocal melody and the piano. For a long time Lindblad made use of the older ballad praxis of using poems consisting of several stanzas sung to the same accompaniment. Adolf Fredrik Lindblad composed over 200 songs, of which several were written for his friend the singer Jenny Lind.

Together with music salonnière Malla Silfverstolpe and Erik Gustaf Geijer, Lindblad travelled by way of Copenhagen to Berlin, where he took lessons in composition from Carl Friedrich Zelter and studied piano with Ludwig Berger. Through Zelter he got to know Felix Mendelssohn. This was the beginning of an important friendship which lasted for the rest of his life.

Returning to Sweden, he and his wife Sophie settled down in Stockholm. Lindblad started a music school there in 1827, which for a long time would be his main source of income. During his years in Stockholm Lindblad wrote his only opera, *Fronddörerna* (1835), which was never successful. He also composed two symphonies (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad spend his final years at Lövingsborg's manor, just south of Linköping, where his daughter Lotten resided. He died there in 1878.

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Hirsch, Stockholm, no. 1598.

Text on the front page: "Sånger och Visor / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / 3:dra delen / Med förlagsrätt / Stockholm, Abr. Hirsch".

Year of publication: 1879.